

סג:

אף על פי פרק חמישי כתובות

עין משפט
ר' מצוה

מסורת הש"ס

(א) [מסכתא פיה"ש ע"ה].
(ב) [לעיל ס'].
(ג) [שבתא פיה"ש].
(ד) [שבתא פיה"ש].
(ה) [שבתא פיה"ש].
(ו) [שבתא פיה"ש].
(ז) [שבתא פיה"ש].
(ח) [שבתא פיה"ש].
(ט) [שבתא פיה"ש].
(י) [שבתא פיה"ש].
(יא) [שבתא פיה"ש].
(יב) [שבתא פיה"ש].
(יג) [שבתא פיה"ש].
(יד) [שבתא פיה"ש].
(טו) [שבתא פיה"ש].
(טז) [שבתא פיה"ש].
(יז) [שבתא פיה"ש].
(יח) [שבתא פיה"ש].
(יט) [שבתא פיה"ש].
(כ) [שבתא פיה"ש].
(כא) [שבתא פיה"ש].
(כב) [שבתא פיה"ש].
(כג) [שבתא פיה"ש].
(כד) [שבתא פיה"ש].
(כה) [שבתא פיה"ש].
(כו) [שבתא פיה"ש].
(כז) [שבתא פיה"ש].
(כח) [שבתא פיה"ש].
(כט) [שבתא פיה"ש].
(ל) [שבתא פיה"ש].

גליון הש"ס

נפ' בלחיה דרב וביד
אשרא. כפרתי חיות לט
הני כן לחיה. ויהי אכל
בר. ויהי בריח. ויהי
עין. כן עין. ויהי חיה.
(נכד) [נכד].

הגהות הב"ח

(א) [ה"ה].
(ב) [ה"ה].
(ג) [ה"ה].
(ד) [ה"ה].
(ה) [ה"ה].
(ו) [ה"ה].
(ז) [ה"ה].
(ח) [ה"ה].
(ט) [ה"ה].
(י) [ה"ה].
(יא) [ה"ה].
(יב) [ה"ה].
(יג) [ה"ה].
(יד) [ה"ה].
(טו) [ה"ה].
(טז) [ה"ה].
(יז) [ה"ה].
(יח) [ה"ה].
(יט) [ה"ה].
(כ) [ה"ה].
(כא) [ה"ה].
(כב) [ה"ה].
(כג) [ה"ה].
(כד) [ה"ה].
(כה) [ה"ה].
(כו) [ה"ה].
(כז) [ה"ה].
(כח) [ה"ה].
(כט) [ה"ה].
(ל) [ה"ה].

מוסף רש"י

הא בורכא. דבר המין
הכל. ויחזיקו. דבר המין.
עיקר. לטון. דבר המין.

תוספות ר"ד

ואם לא תתקין לחזור בה
ורוצה בעל לנשוא ונשות
כל כתובה נותן לה גיט
מפסדת הכל אתה אורסה
ואתה נשואה ואפי' נדה ואפי'
חולה וא' ישימה וכו' פ' א
אתה אורסה ישימה וכו' פ' א
הנשוא מפסדת מאתיים וזו
שיש לה מן הארבעה כתובות
כ"ד דנא. וישימה וכו' פ' א
אשתו רוצה להחזיק בה
בכל מורה. אפי' בר יוסף
לשמואל נדה בת חמש
היא א"ל אינו דומה לי
שיש לי פת בשל. אמר
רבנן שבתאיין עליה וליה
מכרין עליה אלא בב"ב
ובכ"ב. א"ר יוחנן ר' יוחנן
ד' שבתות וא"ר ש"ס. אמר
רבנן פ' א. אמר ר' יוחנן
מכרין אתה קודם הכרזה
ואתה לאחר הכרזה דרש
ר"ב בר ר' הילכה כרבותי
אמר רבא ור' הורקא פ' א
דבר יתר הוא שבתות פ' א
לקונה מיד כל כתובה
א"ל רבנן. ופ' א. אמר רבא
אמר רבא אמר ר' יוחנן
גברא רבא אמר ר' יוחנן
ומנו ר' חנינא ויהי רבא
בכ"ב. אמר ר' אבהו
רבא אמר ר' אבהו
פ' א. אמר ר' אבהו
כל כתובה אלא מלכין
בה בכל שבת אולי תתפיש
אם לא תתפיש פותחין לה
מכתובה ור' יוחנן ור' אל
מקנין. וי"ב דבי מרית

אלא משפטים דכולי עלמא לא פליגי דהויא מורדס. והך מתניתא
מורדת מתשמיש: מורד ומנו. של ישרא אומה לפחות מעט מעט
אלא יפסדוה כל כתובתה לאחר ארבע שנים של הכרזה: דיקא
נמי דקמי ארבע שנים. ימים שאינם של מלכה והכל מלכות בנתי
נכסות ובנתי מדרשות: כורכא. דבר
הגון: ואיזו כמאן סבר. רבא
דאמר נורכא הו' כמאן סבר: נמלכין
בה. משפין את גיטת ומחזירין עליה
שחזור בה ובמון קן פותחין מכתובתה
שנעה דיערין בשנת: היכי דמיא
מורדס. דכופין אומה דמשהין גיטת
ופותחין מכתובתה: דאמר ר' עקיבא
כו'. שיש לכופה עד יל פיתח
מכתובה: אבל אמר ר' מאיר. כלי:
לא הוא ולא כתובתו בעינא: לא
פיישין לה. להשקותה אלא נותן לה
גט ויולאה כלא כתובה: כלתיה דרב
זבד אמר ר' אבהו. אמר ר' מאיר. על:
הו' תפיסא דהא שירא. מעיל אחד
שהכניסה לו ככתובה: הפסידה
כלאופיה קיימין. אפילו בגדיה
שהכניסה לו כנדונייה ושמה
עליה ככתובה ועדיין הגלגות
קיימין תפסיד אותם: מיבעיא בעי.
אם הפסידה כלאופיה אם לאו:
משום

רב נחמן בר רב חסדא הלכה כרבותינו אמר רבא ר' יהודה
נחמן בר יצחק מאי בורכיה אנא אמריתא ניהילי ומשמיה דגברא רבה
אמריתא ניהילי ומנו רבי יוסי בר' חנינא ואיהו כמאן סבר כי ר' הא דאמר רבא
אמר רב ששת ה'הלכה נמלכין בה רב הונא בר יהודה אמר רב ששת הלכה
אין נמלכין בה היכי דמיא מורדת אמר אמיר: דאמר ר' עקיבא ליה
ומצערנא ליה ואכל אמרה מאיר עלי לא כייפין לה מר וזמרא אמר כייפין לה
הוה עובדא ואכפה מר וזמרא נפק מיניה רבי חנינא מסורא ולא היא התם
סייעתא דשמיא הוה כ'כלתיה דרב זבד אימדרא הוה תפיסא חד שירא יתיב
אמיר ומר וזמרא ורב אשי וייתיב רב גמרא גבייהו יתיב וקאמרי מרדה
הפסידה בלאותיה קיימין אמר להו רב גמרא משום דרב זבד גברא רבה
מחניפיהו ליה והאמר רב כהנא מיבעיא בעי רבא ולא פשיט איכא דאמרי
יתיב וקאמרי מרדה לא הפסידה בלאותיה קיימין אמר להו רב גמרא
משום

ואם לא תתקין לחזור בה
ורוצה בעל לנשוא ונשות
כל כתובה נותן לה גיט
מפסדת הכל אתה אורסה
ואתה נשואה ואפי' נדה ואפי'
חולה וא' ישימה וכו' פ' א
אתה אורסה ישימה וכו' פ' א
הנשוא מפסדת מאתיים וזו
שיש לה מן הארבעה כתובות
כ"ד דנא. וישימה וכו' פ' א
אשתו רוצה להחזיק בה
בכל מורה. אפי' בר יוסף
לשמואל נדה בת חמש
היא א"ל אינו דומה לי
שיש לי פת בשל. אמר
רבנן שבתאיין עליה וליה
מכרין עליה אלא בב"ב
ובכ"ב. א"ר יוחנן ר' יוחנן
ד' שבתות וא"ר ש"ס. אמר
רבנן פ' א. אמר ר' יוחנן
מכרין אתה קודם הכרזה
ואתה לאחר הכרזה דרש
ר"ב בר ר' הילכה כרבותי
אמר רבא ור' הורקא פ' א
דבר יתר הוא שבתות פ' א
לקונה מיד כל כתובה
א"ל רבנן. ופ' א. אמר רבא
אמר רבא אמר ר' יוחנן
גברא רבא אמר ר' יוחנן
ומנו ר' חנינא ויהי רבא
בכ"ב. אמר ר' אבהו
רבא אמר ר' אבהו
פ' א. אמר ר' אבהו
כל כתובה אלא מלכין
בה בכל שבת אולי תתפיש
אם לא תתפיש פותחין לה
מכתובה ור' יוחנן ור' אל
מקנין. וי"ב דבי מרית

אלא למאן דאמר מתשמיש נדה בת חמש שנים. וא"ת למאן
דאמר ממלכה מאי אפילו דקמי נדה ויש לומר דהוי
רבותא משום דסמך נדות חולות קלף אי נמי דלינה בת מלכה כמו
שאר נשים דלינה מוחג ל' הכוס כו':
בבלי כו'. ולעיל דגמר מדר' מנדה
משום דמדיד הוי טפי פת ככלי ממורד
שמה יתלא פתח לגדרו דעד דמורד
מוסיפין אכל לא נמדיד:

דיקא נמי דקמי ר' שבתות.
גליכא דמורד שמכרין ד'
שנמות ככל יוס דהדיא מני כנסות'
דפסס אחת בשנת מכרין:
ואינהו כמאן סבריה. רש"י גרים
ואיזו כמאן סבר פירוש
רבא דאמר נורכא ור"ל דלרנא אין
הלכה כרבותינו אלא כמאני' דפוחתין
היינו נמי דפוחתין ולא תפסיד מיד אחר
ארבע שנים ור"ל מפרש דמי בר
תמא נא להוסף על דברי רבותינו
א"ע"ג דלא קמי דשולחן לא אלא אחר
הכרזה קאמר רבא נר חמא דה"נ הוי
אומרתא דמורדין עליו שבתות
דרש רב נחמן בר רב חסדא הלכה
כרבותינו כלומר ממש דכרייהס דלא
קמי שילוחס על קודם הכרזה ופליג
ארמי בר חמא אמר רבא הוי נורכא
אלא הלכה כרמי בר חמא דפעמיס
שולחן לה גרסין אינהו כמאן סבריה
וכן כמאן סבריה ישינא וכו"ג ולא
קמי ארבע שנים בר יצחק (א) ור"ג בר
רב חסדא דלינה סברי כרמי יוסי
כרמי חנינא שהיה גדול הכרזה מרב
ששת אלא ארמי בר חמא ורבא קאי
הלכה נמלכין לה פירוש קודם הכרזה
והלכה אין נמלכין בה נמי היינו קודם
הכרזה אכל אחר הכרזה מודה דמניא
דהיא דברי רבותינו וכן משמע מן
פ"ח דפסד דל"ג דאמר ר"ג בר
רב חסדא הלכה כדברי רבותינו הלכה
כרנא דאמר משמיה דרב ששת הלכה
נמלכין בה דהא רמי בר חמא דאמר
ל' מוני' אמורדת דהא קאי ולא אומרתא מאיס עלי כמו שפירש ר"ח דהא כיון
מלהתגרס אלא אמורדת דהא קאי ונאלא רבני יהודה ככתב רב שירא שקטו בימי
לחם נט לאשה לאלתר דלא כשמעין דכלתיה דרב זבד
וכתב נמי רבני יהודה דרבנן סבורי חקו למשקל מינה מאי דתפיסא ומימי לה גיטא
לאלתר: אבל אמר ר' מאיר. כלי:
לא הוא ולא כתובתו בעינא: לא
פיישין לה. להשקותה אלא נותן לה
גט ויולאה כלא כתובה: כלתיה דרב
זבד אמר ר' אבהו. אמר ר' מאיר. על:
הו' תפיסא דהא שירא. מעיל אחד
שהכניסה לו ככתובה: הפסידה
כלאופיה קיימין. אפילו בגדיה
שהכניסה לו כנדונייה ושמה
עליה ככתובה ועדיין הגלגות
קיימין תפסיד אותם: מיבעיא בעי.
אם הפסידה כלאופיה אם לאו:
משום

ואם לא תתקין לחזור בה
ורוצה בעל לנשוא ונשות
כל כתובה נותן לה גיט
מפסדת הכל אתה אורסה
ואתה נשואה ואפי' נדה ואפי'
חולה וא' ישימה וכו' פ' א
אתה אורסה ישימה וכו' פ' א
הנשוא מפסדת מאתיים וזו
שיש לה מן הארבעה כתובות
כ"ד דנא. וישימה וכו' פ' א
אשתו רוצה להחזיק בה
בכל מורה. אפי' בר יוסף
לשמואל נדה בת חמש
היא א"ל אינו דומה לי
שיש לי פת בשל. אמר
רבנן שבתאיין עליה וליה
מכרין עליה אלא בב"ב
ובכ"ב. א"ר יוחנן ר' יוחנן
ד' שבתות וא"ר ש"ס. אמר
רבנן פ' א. אמר ר' יוחנן
מכרין אתה קודם הכרזה
ואתה לאחר הכרזה דרש
ר"ב בר ר' הילכה כרבותי
אמר רבא ור' הורקא פ' א
דבר יתר הוא שבתות פ' א
לקונה מיד כל כתובה
א"ל רבנן. ופ' א. אמר רבא
אמר רבא אמר ר' יוחנן
גברא רבא אמר ר' יוחנן
ומנו ר' חנינא ויהי רבא
בכ"ב. אמר ר' אבהו
רבא אמר ר' אבהו
פ' א. אמר ר' אבהו
כל כתובה אלא מלכין
בה בכל שבת אולי תתפיש
אם לא תתפיש פותחין לה
מכתובה ור' יוחנן ור' אל
מקנין. וי"ב דבי מרית

ואם לא תתקין לחזור בה
ורוצה בעל לנשוא ונשות
כל כתובה נותן לה גיט
מפסדת הכל אתה אורסה
ואתה נשואה ואפי' נדה ואפי'
חולה וא' ישימה וכו' פ' א
אתה אורסה ישימה וכו' פ' א
הנשוא מפסדת מאתיים וזו
שיש לה מן הארבעה כתובות
כ"ד דנא. וישימה וכו' פ' א
אשתו רוצה להחזיק בה
בכל מורה. אפי' בר יוסף
לשמואל נדה בת חמש
היא א"ל אינו דומה לי
שיש לי פת בשל. אמר
רבנן שבתאיין עליה וליה
מכרין עליה אלא בב"ב
ובכ"ב. א"ר יוחנן ר' יוחנן
ד' שבתות וא"ר ש"ס. אמר
רבנן פ' א. אמר ר' יוחנן
מכרין אתה קודם הכרזה
ואתה לאחר הכרזה דרש
ר"ב בר ר' הילכה כרבותי
אמר רבא ור' הורקא פ' א
דבר יתר הוא שבתות פ' א
לקונה מיד כל כתובה
א"ל רבנן. ופ' א. אמר רבא
אמר רבא אמר ר' יוחנן
גברא רבא אמר ר' יוחנן
ומנו ר' חנינא ויהי רבא
בכ"ב. אמר ר' אבהו
רבא אמר ר' אבהו
פ' א. אמר ר' אבהו
כל כתובה אלא מלכין
בה בכל שבת אולי תתפיש
אם לא תתפיש פותחין לה
מכתובה ור' יוחנן ור' אל
מקנין. וי"ב דבי מרית

אם נראה לך שיש טעם להוסיף על מה שכתבתי

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones